гнѣвене (то) от гнѣвя се.

гнѣвлив, а, о, — и (чт) 1) тоже що гнѣвен. 2) наклонен, расположен на гнѣв; лесно се сърди.

гнѣвно, нар. с' гнѣв, с' яд, сърдито.

гнѣвосам гл. св. от гнѣвосувам.

гнѣвосан, а, о, — и (чт) от другиго подсторен на гнѣв. ядосан, подсърден.

гнѣвосвам, сувам, гл. дл. повдигам на гнѣв: какво ди правя като ме гнѣвосват.

гнѣвосвам се гл. възвр. сам мо дига гнѣв, яд.

гнѣвя, иш, гл. дл. в. гнѣвосвам, ядосвам: ама не го гнѣвѣте.

гнѣвя се, гл. възвр. сърдя се, стига ме гнѣв.

гнѣздо (то) 1) мѣсто то което си приготвят птиците за яйцата и пилцитѣ си: на распетий петък и птичка гнѣздо не вие. на кокошката пологът и той се казва гнѣздо. 2) мѣсто втрапено, нарочно така направено и засѣяно с' нѣщо: посѣях едно гнѣздо картофи; колко гнѣзда боб посѣя; посѣях двѣ-три гнѣзда краставици. 3) взема се по нѣкога и за пашкул, мѣхунец: свилата става от кожицитѣ на гнѣздата на свиленитѣ червеи. I 154.

гнѣздовиен, йна, о — и (чт)

гнѣздовиене (то) виене гнѣздо.

гнѣздовина (та) 1) мъх, сламки от които е правено гнѣздо. 2) мѣсто от гнѣзда дѣто е сѣяно боб или друго: развали там гнѣздовинитѣ на бобът, уравни ги.

гнѣздце, и -зце (то) в. гнѣздице.

гнѣздя се, гл. възвр. 1) правя си гнѣздо. Сладкогласний славий се гнѣзди всегда в' прѣкрасния зелени и цвѣтни прѣдѣли. Пк. 78. 2) станя се, настанявам се, правя си мѣсто: какво се гнѣздиш, ще сѣдаш ли? 3) завземам добро, хубаво мѣсто на расположение.

гнѣт (чт) в. гнет.

гнѣчкам гл. дл. в. гнетя, притискам, натъпкувам, притъпкувам. 2) мачкам.

гнѣчкане (то) от гнѣчкам: так е и с' гнѣчкане то сисцитѣ за да пуснат повече млѣко. Л. Д. 1869 г. 94.

говедо (то) 1) добитък, хайвани, скотини; общо назвайне на кравитѣ и биковетѣ: дѣ ти пасѫт говедата? овцетѣ ни и говедата ни наедно пасят. 2) прен. човѣк като безсловесно животно.

говежди, а, о, — и (чт) на говедото, от говедото. говежда крака, говеждо месо.

говедце (то) умл. от говедо: човѣк като говедце.

говеждина (та) тоже що говедина.

говежди тор, събиран по дворовето и в' оборето дѣто го с' плѣва и слѣд година, като узрѣе пръскат го по нивитѣ есен. 20-25 коли такъв тор наторява добрѣ един уврат.

гнѣзден, а, о, — и (чт) 1) настаняван в' гнѣздо

гнѣздице (то) умл. от гнѣздо.

гнѣсен, сняго, — и (чт) в. гнусен.

говедар (чт) който пасе и наглежда говедата. — говедаревъ; говедарски: говедарско падало. Д. З.

говедарка (та) 1) жена говедар. 2) жена на говедар — говедаркин, а, о, — и (чт) у говедаркини.

говедарляк, — лик (чт) говедарство.

говедарник (чт) 1) мѣсто дѣто затварят говедата 2) дѣто живѣе говедарът.

говедарски, нар. като говедар.

говедарство (то) занимаване с' говеда:

говедаруша (та) укиз. 1) на жена която е като говедо от нищо не отбира. 2) която ходи като говедарка

говедарче (то) момче което пасе говедата.

говедина (та) месо от говедо.